

ΚΥΚΛΟΦΟΡΗΣΕ ΤΟ ΝΕΟ ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΝ ΒΙΒΛΙΟ ΤΟΥ ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΤΗΣ ΔΕΦΝΚ ΓΙΩΡΓΟΥ ΣΤΑΣΙΝΑΚΗ

Ο δρομέας του έργου του Νίκου Καζαντζάκη στα χνάρια του για 30 χρόνια σε 101 χώρες

Της Αντωνίας Κουτσάκη

Αν οι αριθμοί μπορούν να πουν ιστορίες, θα μιλούσαν για το ταξίδι ενός ανθρώπου στον κόσμο για να κάνει γνωστό σε 101 χώρες, στις 5 ηπείρους μέσα σε 30 χρόνια, τις ποικίλες μορφές του έργου ενός μεγάλου και να κρατήσει ζωντανή την μνήμη του που αντι-στέκεται στο χρόνο.

Αυτός ο ταξιδευτής δεν είναι άλλος από τον πρόεδρο της Διεθνούς Εταιρείας Φίλων Νίκου Καζαντζάκη και προεβρεχτή του Ελληνομαρτίου Γιώργου Στασινάκη που έρχεται να μοιραστεί με όλους εμάς τις στιγμές που τον σημάδεψαν σ' αυτό το πολύχρονο ταξίδι, μέσα από το νέο του βιβλίο.

“Οι δρόμοι ζωής στα χνάρια του Νίκου Καζαντζάκη 1989-2019”, που κυκλοφορεί από την Κάπα Εκδοτική, είναι μια μαρτυρία των περιληψιών του σε ποίηση, συναισθήματα, χαρά, σκέψη, πανεπιστήμια, πολιτιστικά και εκπαιδευτικά κέντρα, ναούς, συλλόγους ακόμα και σε φυλακές.

Ένας πραγματικός δρομέας του έργου του μεγάλου συγγραφέα που μοιλάστηκε με περίσσεια κρητική “κουζουλάδα” για να ακολουθήσει τα χνάρια του σε χώρες ελεύθερες ή μη ελεύθερες, αλλά όλες με πλούσιο πολιτισμό και να σπείρει τον λόγο και το έργο του σε διαφορετικούς λαούς και πολιτισμούς που παλαιοί ήρθαν για πρώτη φορά σε επαφή με το έργο του.

Η σχέση με τον Καζαντζάκη, τον “δάσκαλο” όπως τον χαρακτηρίζει ο ίδιος ξεκινά από πολύ νωρίς.

“Προερχόμενος -αναφέρεται από την Ελλάδα, από μια “κλειστή”, όπως θα ‘λεγε ο Henri Bergson, παραδοσιακή κοινωνία, και ζώντας στη Γαλλία, σε μια κοινωνία “ανοικτή”, η ανάγνωση των έργων του Νίκου Καζαντζάκη με σημάδεψε βαθιά και σε πολλά επίπεδα.

Η ανακάλυψη διαφορετικών πολιτισμών, λαών και συγγραφέων, εκάστα γνώστην ή και άγνωστον για μένα, μου άνοιξε νέους ορίζοντες. Οι οντοτικές μου βρίσκων απάντηση και η ζωή μου απέκτησε καινούριο νόημα, καθώς αναδόθηκε από μέσα μου ό,τι πιο σημαντικό για τον άνθρωπο, την κοινωνία και τις αληθινές αξίες. Ακριβώς όπως λέει το απόθεμα του Άραβη ποιητή που σταχυολογεί ο Καζαντζάκης: “Η Μέκκα που γυρεύεις βρίσκεται μέσα στην καρδιά σου”. Μου επέτρεψε, επίσης, να είμαι πιο ανεκτικός σε επίπεδο πνευματικό, πολιτικό και πολιτισμικό, ευαισθητοποιημένος ως προς την ανθρωπότητα “συνύπαρξη”, υποβελώνοντας τελικά τη φράση του Γάλλου συγγραφέα Roger Vaillant: “Μ” αρέσουν οι γυμνοί άνθρωποι, αυτοί που δεν διακατέχονται απ’ αυτό που κατέχουν”.

Δίπλα στην Ελένη και τον Ανεμογιάννη, όταν δημιουργείται η Διεθνής Ένωση, ο Γιώργος Στασινάκης θα αφιερώσει ένα μεγάλο μέρος της ζωής του στην προβολή και προώθηση του έργου του μεγάλου Κρητικού.

Ο Peter Bien θυμάται

“Έγραψε -γράφει στον πρόλογο του βιβλίου, ο ομότιμος καθηγητής Αγγλικής και Συγκριτικής Λογοτεχνίας, μεταφραστής των έργων του Καζαντζάκη και επίτιμο μέλος της ΔΕΦΝΚ Peter Bien -ο Στασινάκης σε ηλικία συνταξιοδότησης το 2005. Από τότε δραστηριοποιήθηκε ακόμα περισσότερο για την προώθηση του έργου του Καζαντζάκη. Είναι δύσκολο να περιγράψουμε τα νέα ενεργητικότητας του. Ποιο μέρος να τονίσουμε: τα κείμενα που δημοσίευσε, τη συντακτική του φροντίδα για το ενημερωτικό δελτίο Synthesis και την ειδικευμένη επιθεώρηση Les Regard cretois (Η Κρητική ματιά), The Cretan dance (La miranda credence, τις διαλέξεις του, τα ταξίδια του, τα συνέδρια που διοργάνωσε, τη συνεργασία του

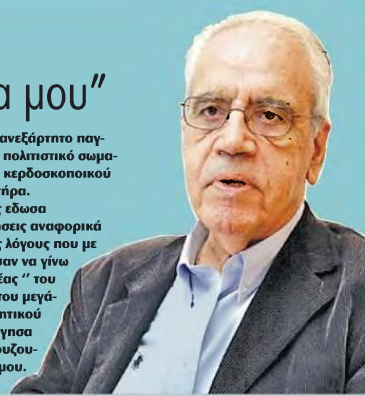
“Απάντησα σε πολλά και εξήγησα την κουζουλάδα μου”

“Απάντησα -γράφει ο συγγραφέας, για το πολύχρονο ταξίδι του-σε πλήθος ερωτήσεων, κυρίως για το έργο του, τη σκέψη του, τις ταξιδιωτικές του αφηγήσεις, την καθημερινή ζωή του, την έλλειψη βιβλίων του στα βιβλιοπωλεία, κάποιες κακές μεταφράσεις των έργων του, τους λόγους που δεν του απονεμήθηκε το βραβείο Νόμπελ, την πνευμα-

τικότητα του, τις φιλοσοφικές επιρροές του, την ελληνικότητα του τη στάση και την αναμέσαστη Δύση και την Ανατολή, τον πραγματικό Ζορμπά, τις σχέσεις του με τις γυναίκες, το νοσημα της επιτύμβιας επιγραφής στον τάφο του, τους λόγους για τους οποίους ο ΔΕΦΝΚ ιδρύθηκε στη Γενεύη και όχι στην Ελλάδα, τον τρόπο λειτουργίας

της ως ανεξάρτητο παγκόσμιο πολιτιστικό σωματείο μη κερδοσκοπικού χαρακτήρα.

Τέλος εδωσα απαντήσεις αναφορικά με τους λόγους που με οδήγησαν να γίνω “δρομέας” του έργου του μεγάλου Κρητικού και εξήγησα την “κουζουλάδα” μου.

με διάφορους φορείς σε πέντε ηπείρους.”

Ο γνωστός καθηγητής ξεχωρίζει όμως ένα σημαντικό γεγονός σ' αυτό το ταξίδι το οποίο και καταγράφει: “Ήταν ένα συνέδριο που διοργάνωσε η ΔΕΦΝΚ (που σημαίνει, φυσικά, ότι οργανώθηκε κυρίως από τον Στασινάκη, πάντα εννοείται με την βοήθεια των τοπικών φορέων). Έγινε στο Μουσείο Καζαντζάκη στην Μυρτιά, στις 7 Δεκεμβρίου του 2003. Ήταν τόσο διαφορετικό αυτό το γεγονός επειδή οι εννέα ομιλήτες ήταν ξένοι επιστήμονες που απάγγειλαν την διάλεξη τους στα νεοελληνικά.

Οι εθνικότητες τους ήταν αυστραλιανή, αμερικανική, γεωργιανή, κινεζική, βραζιλιανή, αινιτινική, σερβική, σουηδική... Η πιο αλχημική ήταν του κυρίου Li Chengguai, του πολύ κεφάλιου κινέζου μεταφραστή του Ζορμπά. Μας διηγήθηκε πως η κυβέρνηση του Μόνο τον είχε στείλει στην Αλβανία για να μάθει ελληνικά, πως στην Πολιτιστική Επανάσταση ήταν πιο τυχερός από τους άλλους, επειδή αντί να τον στείλουν στα χωράφια όπως άλλους, τον διέταξαν να δουλέψει ως λιμενεργάτης σε ελληνικά καράβια.

Σ' ένα καράβι βρήκε μια στοίβα με βιβλία και ανάμεσα τους τον “Ζορμπά”.

Έπρεπε να τα πάρουν οι φρουροί να τα κάψουν εφόσον τα είχε μολύνει ο καπιταλισμός.

Όμως ο κ. Li έπεισε ένα φρουρό να τον αφήσει να κρατήσει τον Ζορμπά αφού ο συγγραφέας του είχε προσκληθεί στην Κίνα από τον Zhou en Lai.

Διαβάζοντας το του έκανε εντύπωση ότι ο ηρώας του βιβλίου απορρίπτει την κατάσταση που επικρατούσε τότε στην Κίνα. Αποφάσισε να μεταφράσει το βιβλίο και προχωρούσε μυστικά, κρύβοντας τη χειρόγραφο κάτω από το πάτωμα της καλύβης στην οποία ήταν αναγκασμένος να ζει. Στο τέλος της ομιλίας του στο συνέδριο στην Κρήτη, πρόσφερε στο μουσείο Καζαντζάκη το χειρόγραφο της μετάφρασής του.

Όλοι εμείς συγκινηθήκαμε από την αφοσίωση του στην σοφία του Ζορμπά, μέσα στην τόσο ενάντια σημάσφαιρα της Πολιτιστικής Επανάστασης”.

Με πλούσιο φωτογραφικό υλικό, το δεύτερο βιβλίο του Γιώργου Στασινάκη μετά το “Καζαντζάκης-Ζορμπά: μια αληθινή φιλία”, έρχεται να διορθώσει ορισμένες κακότητες εσφαλμένες πληροφορίες για τον Καζαντζάκη, να παροτρύνει τους ακροατές να διαβάσουν τα βιβλία του αλλά και να παρουσιαστούν οι δρα-

στηριότητες της ΔΕΦΝΚ.

“Το πάθος μου για τον μεγάλο Κρητικό παραμένει αμείωτο”

Οι δυσκολίες σ' αυτό το δρόμο ήταν πολλές: κοινωνικές, κλητικές, πολιτικές, ή δικαστικές. Όμως δεν ποτίστηκε γιατί πραγματικά αγαπούσε το έργο του Καζαντζάκη.

“Ο περίπλοκος μου-καταλήγει ο Γιώργος Στασινάκης-τελειώνει εδώ, όχι όμως και οι δρόμοι ζωής στα χνάρια του Νίκου Καζαντζάκη. Το

πάθος μου για τον μεγάλο Κρητικό παραμένει αμείωτο, γιατί όπως γράφει ο Χένρι Μίλερ στον Καλοσό του Μαρουσιού “υπάρχουν άνθρωποι που είναι τόσο πλήρεις, τόσο πλούσιοι που δίνουν τόσο απόλυτα, ώστε κάθε φορά που τους αφήνεις, νοιώθεις ότι δεν έχει σημασία αν χωρίζετε για μια μέρα ή για πάντα.

Έρχονται κοντά σου ξεχειλίζοντας και σε ξεχειλίζουν κι εσένα”. Δεν σου ζητάνε τίποτα εκτός από την συμμετοχή σου στη δική τους υπεράσπιση χαρά της ζωής”.

